

אויפֿוריה באופירה

מה היתה מטרת הפגישה באופירה? למחרת האירוע המור היתה התשור בה ברורה לגמרי: מטרת הפגישה היתה הפגישה עצמה. לא היתה לה שום מטרה אחרת.

חיבוק לנשיא

ונשיקה לכלתו-

ראשיתו של

מיפגש שלא נועד

אלא לצדני צילום

ניסו בכוח להכניס בה תוכן כלשהו. אנוור אל-סאדאת הבטיח „לתחוך בין ישראליים ולבנון“ — אחרי שהסורים יצאו מאותה מדינה אומללה. מכיוון שהסורים אינם מתכוונים לצאת, ומאחר שכל העולם הערבי תומך בנוכחות הסורית שם, כדרך יחידה למניעת שחיטה הדרית, הרי זוהי הבטחת-סרק חסרת תוכן ממשי. דיברו על הכוח הרב-לאומי אשר יקום

מחווה לדגל: סאדאת קד קידה לדגלים של מישמר הכבוד

בסני ערב הנסיגה. אולם המשאומתן על כך מתנהל בדרג המיקצועי בלא בעייתיות, ולא היה שום צורך בהתערבות האישית. האם רצו המצרים לראות את אופירה, כדי להזיין את עיניהם בעיר הלכונה היפה שיתמסר להם מחר? נראה שלא. כי כאשר הוסעו האורחים המצריים באוטובוסים ממזוג-אוויר בעיירה, הם פיהקו וכימעט נחרו מרוב שיעמום. העיר לא עניינה אותם כלל. האם רצו הישראלים להפציר בנשיא-

דינה אל-סאדאת רצתה דווקא לבוא לתל-אביב

השבועון המצרי אקטובר, **אניס מנצור**, מדוע הסכים אל-סאדאת להיפגש עם בגין. התלוצץ מנצור: „הנשיא שלנו נפגש ערב הבחירות באמריקה עם הנשיא ג'ימי קארטר, וזה הפסיד בבחירות. אחר-כך נפגש ערב הבחירות בצרפת עם הנשיא ואלרי ז'יסקאר ד'סטאן, וגם זה הפסיד את הנשיאות. לכן הוא בא עכשיו להיפגש עם מנחם בגין.“

המיפגש ולשוטט באופירה. סיירו עימה חסיה מילוא ומזכירתו האיטית של בגין, **יונה קלימוביץקי**. דינה גילתה עניין בתל-אביב דווקא, ואמרה שהיתה רוצה מאוד לבקר שם.

העיתונאים הישראליים הירבו לחקור את אנשי הרישלה המצרית על הנושא שריתק אותם: מדוע הסכים אל-סאדאת להיפגש עם בגין לפני הבחירות. אלה מילאו את פיהם מים ולא רצו להשיב על כך. בתום הביקור ניגש השגריר לענייני-הסברה הרב **מנצור חסן**, אל העיתונאית הישראלית **סמדר פרי** ואמר לה: „נו, עכשיו את יודעת למה הסכים הנשיא שלנו להיפגש עם בגין?“ התלוצצה סמדר ואמרה לו: „גירי ליתי כי אחד הסעיפים הסודיים במיפגש בין שני המדיינים קובע כי אל-סאדאת יאמר כל חמש דקות, בגין יידיד, וזה יתן לבגין בכל פעם שני מנדטים נוספים.“ הבדיחה של סמדר נראתה מציאותית ביותר בעת פגישתם של אל-סאדאת ובגין עם העיתונאים. שם אמר בגין: „המיפגש שלי עם הנשיא סאדאת כל-כך הצליח, שאפילו **מתתיהו דרובלם**, הנמצא במקום ה-63 ברשימה שלנו ייכנס לכנסת!“ אך בגין טעה, כי דרובלם לא כלל אינו כלול ברשימת המועמדים של הליכוד, ובמקום ה-63 ניצב אחד **יצחק אבינועם**. בתום המיפגש שאלו עיתונאים ישראליים את עורך

מאות עיתונאים וצלמים, ישראלים וזרים, נהרו לאופירה כשהם מצויידים בכובעייקש ענקיים ובביגדיים. גולם חזרו כשבליבם ההרגשה כי היה שם בלגן עצום בגלל סידורי-הביטחון הקפדניים. שלושה כתבי-חוץ החליטו לנצל את ההזדמנות להיכנס למים ולשחות. כאשר חזרו, לא נתנו להם גנשי-הביטחון לעבור את המחסום, ורק אחרי שידולים ימים מצד הישראלים הם הורשו לבסוף להיכנס לשטח המיפגש.

הכל ציפו לכך שהנשיא המצרי יבוא בלוויית שתי גנותיו, אך תחתן הביא את כלתו, **דינה**, אשת בנו **מאז**, הקרוי על שמו של **גמאל עבד-אל-נאצר**. אנוור אל-סאדאת שלוש בנות ובן. בת אחת, **נוהא**, שואה לבנו של **סעיד מרעי**. השנייה **לובנה**, נשור ה גם היא, והשלישית היא **ג'יהאן**, הנשואה לבנו זל **עות-מאן אחמד עות-מאן**, הקבלן העשיר. ספרים כי לפני שנים רבות נשבע אל-סאדאת לעבד-אל-נאצר שאם משהו יקרה לו, הוא יהיה האפוטרופוס זל ילדיו. את בנו קרא על שם הנשיא הקודם. כשזה זל היה בחיים. ראשה-ממשלה **מנחם בגין**, הביא אתו את אחותו, **יחל הדפדין**, ואת בתו **חסיה מויזא**. לשתיהן היה זה הביקור הראשון באופירה. כלתו של אל-סאדאת, דינה, ביקשה להתרחק מן

את הנשיא המצרי ליוו עורכי-העיתונאים המצריים. מלבד **אניס מנצור**, היו שם גם **איברהים נאפע**, עורך אל-אחראם, שנמנע מפגישות עם ישראלים, ו**מוסא סברי**, עורך אל-אח'באר, היחידי שפירסם מר דעות-פירסומת של השגרירות הישראלית במצריים. בלי טה העיתונאית **מהא עבד אל-פתאח**, הכתבת הי מדינית של אל-אח'באר, שלבשה חליפת-מכנסיים לבנה וחולצה שחורה. גם **איברהים פערה**, עורך השבון עון החדש מאי, ביטאון מיפלגת-השילטון, היה שם. כתבת העיתון אל גומהוריה, **הודה מאופיק**, הנשואה לכתב המדיני של אל-אחראם, **המדי פואד**, באה לבושה בשחור. הישראלים חשבו שהיא מפגינה בכך נגד הפגישה, כי היא שייכת לחזית-הסירוב ומת נגדת להסכם-השלום. אך האמת היא שהודה היא באבל. בנה בן ה-25 נהרג לפני שבועות אחדים בתאונת-דרי כים בצרפת. עת בילה שם את ירחיה-דבש שלו. הודה ובעלה מלווים את אל-סאדאת בכל ביקור שלו בישראל.